

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Svanelilles Vise

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Svanelilles Vise", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 367. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_306_15-txt-shoot-idm103.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Svanelilles Vise,

(Af Kæmpevise-Bogen No. 22 4de Part).

- 1 Det var sig Svanelille,
Og unge Hr. Karl saa strag,
Guld-Terning saa monne de spille,
Den lange Sommerdag.
Men Svensken har Svanelil daaret.
- 2 Hør nu, stolt Svanelille!
Hvad jeg vil sige dig!
368 Du sørger i det Stille;
Dølg ei din Sorg for mig!
Men Svensken har Svanelil daaret.
- 3 Min Sorg jeg aabenbare
Tør hver en Frue væn;
Men Gud min Mund bevare,
Fra dig at sige den!
Men Svensken har Svanelil daaret.
- 4 Hr. Karl det ei mon hue;
Han svøber sig i Skind,
Gaar i den Borgestue,
Før sine Hofmænd ind.
Men Svensken har Svanelil daaret.
- 5 God Dag! Guds Fred herinde!
I kiende mig nu Raad,
Stolt Svanelil at binde!
Hun gjør mig Harm og Haad.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 6 En Gubbe sad derinde,
Var Svanelil saa god:
Vær ei saa grum at binde
Det rene, ædle Blod!
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 7 369 Det hørde hendes Pige;
Det faldt saa tungt paa Sind;
Men let paa Fod tillige,
Hun sprang i Buret ind.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 8 Hr. Karl vil eder binde;
Sank sammen Guld og Liin!
Hvad Godt I har herinde,
Giem det nu flux i Skrin!
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 9 Og det var Svanelille,
Hun giemde Guld i Skriin,
Drog ud paa Stier vilde,
Drog vidt med Sorgen sin.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 10 De Gangere saa hvide,
Vel femten havde hun,
Gik ved sin Norbags Side,
Dog sørgfuld ind i *Lund*.
Men Svensken har Svanelil daaret!

- 11 Hun kom i Sverrigs Rige;
Det var et fremmed Land;
370Hun giæsted, vil jeg sige,
En Bartskeer der forsand.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 12 O! hør mig Bartskeer kiære!
Du svare mig paa Stand!
Mon ikke her jeg være
Alt i Kong Eriks Land?
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 13 Jo, troe mig, skiønne Frue!
Jeg er en ærlig Mand;
Alt hvad I trindt mon skue,
Det er Kong Eriks Land.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 14 Hør mig, du Bartskeer kiære!
Følg mig til Borgeled!
Med Guld som du kan bære,
Jeg lønner dine Fjed.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 15 Og det var Svanelille,
Hun reed i Gaarden ind;
Kong Erik han stod stille;
Han var vel svøbt i Skind.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 16 371Forgiæves her du søger,
En lystig Springedans;
Af Horer og af Skiøger,
Har nok vi her til Lands.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 17 Hans Moder lod sig røre,
Og hun var ei saa stræng,
Hun Svanelil lod føre,
Alt til en opredt Seng.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 18 Alt som med Kniv i Hjerte,
Hun sad paa Senge-Fjel,
Og fødte der med Smerte,
To Tvillinger i Kvæld.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 19 Hvad hende laa paa Sinde,
Hun det betroed til,
Ei nogen Herre-Kvinde,
Men kun sin Pigelil.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 20 Og det var Svanelille,
Paa Sotteseng hun laae,
372Og alt som Taarer trille,
Hun skrev de Breve smaa.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 21 Kast, Pigelil, nu Kaaben
Alt over disse Smaa!
Og bær du dem til Daaben,
Saa Christendom de faae!
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 22 Den Enes Navn maa være,
Som dens, mig var for kiær;

- Den Anden hans skal bære,
Som var mig bedre værd.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 23 Lad ei dem Tiden spilde,
Men smukt i Skole gaae!
Naar femten Aar de fylde,
Flye dem de Breve smaa!
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 24 Alt mens hun skrev de Breve,
Det gule Haar blev graat;
Dog Sønnerne tør leve,
Og hevne hendes Spot.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 25 373Den arme Svanelille,
Hun Pine leed og Harm,
Indtil hun kold og stille,
Sank i sin Piges Arm.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 26 Nu gik de Aar saa fage,
Ja, sexten Aar i Rad;
Kong Erik alle Dage,
Var lystig, stolt og glad.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 27 Forglemt var Svanelille,
Og hendes Sønner smaa;
De voxde i det Stille;
Dem Kongen aldrig saae.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 28 Kong Erik reed fra Svende,
At bede Hind og Raa;
Ham mødte Kæmper tvende,
I Brynjer himmelblaa.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 29 Vel mødt, vel mødt, Hr. Fader!
For Hind I møde Børn;
374Det Jagten ikke skader,
Vi bede her en Bjørn.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 30 Vor Moder Svanelille,
Vi mene var for god
Til Skiøge og til Frille;
Thi æske vi nu Bod.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 31 Lad eder dog forlige!
Tag alt mit røde Guld,
Mit halve Kongerige!
Jeg lægges snart i Muld.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 32 I kan os sagtens love,
Hvad ei I holde vil;
Med Guld og grønne Skove,
I lokked Svanelil.
Men Svensken har Svanelil daaret!
- 33 Os spotte høit de Store;
Os spotte lavt de Smaa;
Vor Moder heed en Hore;
I kaldte hende saa.

Men Svensken har Svanelil daaret!

34 375Ei Guld og grønne Skove,
Det Ord kan gjøre godt;
I Skov, paa Mark og Vove,
Os følger Spee og Spot.
Men Svensken har Svanelil daaret!

35 Det var de Unger-Svende,
De skarpe Sværd uddrog;
Kong Erik i Elende,
De hastelig nedslog.
Men Svensken har Svanelil daaret!

36 Det var de Ungersvende,
De springe brat til Hest:
Nu maae vi vel bekiende,
At Skoven skygger bedst.
Men Svensken har Svanelil daaret!
